

Yksi nainen, kaksi kuoroa

Naislaulajilla ja Laulu-Jaakoilla yhteiskonsertti

KOKKOLA — Kokkolan Naislaulajien ja Pietarsaaren Laulu-Jaakkojen välillä on monenlaista yhdyssidettä. Isännyys- ja emännystehtävät vierailtaessa kaupunkien välillä ovat tuttuja jo neljän vuoden takaa. Uusin muoto yhteistyössä on yhteinen johtaja, viime syksyllä Laulu-Jaakkojenkin eteen siirtynyt Raakel Solvin.

Tämä yhteistyön tuloksena kuullaan sunnuntaina Kokkolan kirkossa Laulu-Jaakkojen ja Naislaulajien kirkkokonsertti.

Kari Pappisen otettua johdonsa Kokkolan nuorisosoittokunnat, koitti Laulu-Jaakoille uuden johtajan etsimisen aika.

— Täytyy sanoa, että jollei meillä olisi jo entuudestaan ollut kokemuksia Raakelistä ja hänen työskentelystään, olisimme tuskin päätyneet naisjohtajaan, tunnustaa Laulu-Jaakkojen puheenjohtaja Kari Vörölin.

Myös Raakel Solvinille kyseessä on uusi aluevaltaus eikä mieskuoron eteen astumisesta päätettykään suin päin.

— Tietysti alussa on aina pieniä ongelmia, onhan jokaisella johtajalla omat tapansa ja omanlaisensa painotus laulamisen eri alueisiin. Mutta ei mitään vaikeuksia ole syntynyt sukupuolen takia. Tapeltukaan ei vielä olla, nauraa Solvin.

Syksyllä tehtiinkin paljon totuttautumistyötä esiintyen ja harjoitellen.

Balanssinen sekakuoro

Laulu-Jaakot on perustettu jo vuonna 1946, Naislaulajat puo-

Clas-Olav Slotte

Viime syksystä alkaen Raakel Solvin on johtanut myös Pietarsaaren Laulu-Jaakkoja, ja ensi sunnuntaina kuullaankin Kokkolan kirkossa Laulu-Jaakkojen ja Kokkolan Naislaulajien yhteiskonsertti.

lestaan pitävät tänä vuonna 10-vuotiskonserttinsa. Jäseniä alkuajoilta ei mieskuorossakaan juuri ole, ja keski-ikätkin miehet ovat miltei samalla tasolla Naislaulajien kanssa.

— Naislaulajat ovat hieman meitä nuorempia, mutta koko Suomea katsoen Laulu-Jaakoissa on häämäästytävän alhainen keski-ikä — suuri osa laula-

jista on 20 - 30 vuoden kieppeillä, kertoo Vörölin.

Solvin ja Vörölin ovat yhtä mieltä siitä, että naiskuorosta ja mieskuorosta syntyy yhteen lyötynä hyvä ja balanssinen sekakuoro. Yleisin ongelmahan sekakuoroilla tahtoo olla miesten puute.

Yhteisprojekteissa on aina huomiotava myös sosiaalinen

puoli. Solvin toteaaakin, että tapaamisissa laulamisesta nauttiminen näkyy ilahduttavan selvästi.

Mukavaa on myös se, että laulajat pääsevät samalla kertaa sekä laulamaan että kuuntelemaan toista kuoroa.

Sunnuntaista konserttia varten on yhdessä päästy harjoittelemaan vain kerran, ja ko-

serttipäivänä pidetään vielä laululeiri. Hyvänä puolena Solvin näkeekin sen, että sama johtaja tekee työtä molempien kuorojen kanssa erikseen ja pystyy siten panostamaan mahdollisimman tarkasti hyvään yhteistulokseen.

Ongelmana ovat tietysti olleet välimatkat ja kaikkien muut kiireet. Kiireisin lienee

Raakel, joka paitsi johtaa kuoroja, myös laulaa itse Keski-Pohjanmaan kamarikuorossa ja istuu monissa hallituksissa — päivätyönsä lisäksi.

— Syksyllä ei ollut yhtään vapaata viikonloppua — huhtikuun 7. päivä on yksi tiedossa...

Kirkko luo tunnelmaa

Kirkkokonsertit tuntuvat olevan yhä suuremmassa suosiossa. Solvin arvelee yhtenä syynä olevan tunnelman.

— Kirkossa saa ikään kuin enemmän syvyyttä tulkintaan, sisällössä on suurempi tunnelaus. Konserttisaleissa on käännytty enemmän viihteen puolelle, eivätkä perinteiset esitysmaneerit enää oikein vedä yleisöä.

Tulkinnasta puhuvat myös Laulu-Jaakoissa laulavat Jorma Kultti, Vesa Kojola ja Olavi Näntö spekuloidessaan tunnelmiaan johtajan vaihduttua.

— Tuntuu, että naisjohtaja saa enemmän irti tulkinnasta, varsinkin näin monipuoliset tiedot ja taidot omaava kuin Raakel on.

— Tiukka johtaja Raakel kyllä on!

— Aluksi oli hiukan hankalaa tottua uusiin tapoihin. Mutta kyllä meillä on ollut onnea, kun on kohdalle osunut näin hyviä johtajia.

Sunnuntain konsertissa kuullaan kuorojen syksyistä ohjelmistoa, ja Naislaulajien osalta myös muistoja Englannin-matkalta. Teokset vaihtelevat Casalin messusta Ave Mariaan.

SARI MÖLLER